

ПОГЛЯД РЕДАКТАРА

“ЧАС СУРКА”

Выбарчая кампанія ва ўсім цывілізаваным свеце – час адкрытага спаборніцтва паміж кандыдатамі, роздуму і прыняцця рашэнняў выбарцамі. Час, калі грамадзяне карэктуюць далейшы рух сваіх краінаў, час замены тых, хто не задаволіў патрэбаў грамадства і не выканаў дадзеных людзям абяцанняў. На Беларусі—гэта “час сурка”, час закатак, жніва, бульбакапання і бясконцага штодзённага п’янства. Пра выбары прыгадваюць, калі начальства загадвае паставіць свой подпіс за прыўладнага кандыдата і калі яно ж папярэджвае, што прагаласаваць трэба загадзя, у час папярэдняга галасавання.

У нядзелю ля калонкі сустрэўся з перахварэлым на інсульт суседам. Той, абাপіраючыся абезьвюма рукамі на кіёк, агаломшыў, маўляў, захварэў на дурную хваробу. Не паспеў я падумаць пра магчымыя варыянты тае хваробы, як мужчына патлумачыў, што вылекаваць яе дапамогуць 15 тысячаў рублёў. Запіў пазаўчора, і так хутка не спынішся, вялікая бутэлька расцягнутая на дзень мусіць дапамагчы арганізму выйсці са стану пахмелля. Але, як яно будзе насамрэч, разумеце, аднаму богу вядома.

Каб уратаваць чалавека ад рэальнай смерці, наліў шклянку гарэлкі, якую ён выпіў нібыта ваду, адмовіўшыся ад закускі. Праз колькі хвілінаў стары, а яму 67 гадоў, заўважна павесялеў, выказаў падзяку, засунуў ў піпку “Астру” і загаманіў пра жыццё. Распавёў пра тое, што бульбачка сёлета горшая, чым летася, але ж бульбеўнік касіць усё адно трэба. Здзівіў тым, што нягледзячы на спаралізаваную руку, неяк знаходзіць магчымасць спраўляцца з касой сам.

З маёй ініцыятывы з побытавых размоваў перайшлі на палітыку. Калі я запытаў за каго ён будзе галасаваць, той агаломшыў яшчэ раз: маўляў, за каго скажуць, за таго і прагаласуе. А вось калі б на выбары пайшоў я, то за мяне прагаласаваў бы абавязкова. Калі ж, я праранаваў яму не галасаваць наогул, той сказаў, што пры такім варыянце і пенсіі пазбавіцца можна,

таму ён на такія эксперыменты не пойдзе. Пераконваць яго я не стаў, бо далейшая размова на гэтую тэму магла пазбавіць мяне яшчэ аднаго патэнцыйнага прыхільніка.

Дзеля аб’ектыўнасці трэба адзначыць, што ён далёка не горшы чалавек: запівае рэдка, па доме, як можа, жонцы дапамагае, рэгулярна глядзіць БТ, такія-сякія перакананні мае, але ж перакананні тыя, вядома, прышчэпленыя і навязаныя прапагандай.

Тая ж інфармацыя, якую я прывяду ніжэй, яму не вядомая, а таму ніякіх аб’ектыўных высноваў зрабіць ён, як і бальшыня беларусаў, з нашага гаротнага жыцця не можа і на ніякія перамены не разлічвае.

Дык вось па выніках студзеня-чэрвеня Беларусь з 10,5% заняла першае месца сярод краінаў былога СССР па росце спажывецкіх коштаў. Кошты на Беларусі раслі ў разы хутчэй, чым у іншых рэспубліках. У Расіі ж, за той жа перыяд, кошты павялічыліся на 3,2%, у Казахстане - на 2,7%, Таджыкістане - на 2,5%, Эстоніі - на 2,4%, Літве - на 2,3%, Латвіі - на 2%, Малдове - 1%, Кыргызтане - на 0,9%, Украіне - на 0,1%. У Арменіі кошты зменшыліся на 0,4%, у Грузіі - на 1,3%, у Азербайджане - на 2,1%. Ва Ўзбекістане павялічыліся на 2,7%, у Туркменістане - зменшыліся на 0,8% (больш свежыя дадзеныя не апублікаваныя).

У 2011 годзе Беларусь таксама займала першае месца сярод краінаў - рэспублік былога СССР па росце спажывецкіх коштаў. Летась кошты выраслі на 108,7%.

Справа не лепшыя і ў іншых сферах дзейнасці тутэйшай улады: за першае паўгоддзе 2012 года ў 13 раёнах Віцебскай вобласці зменшыўся, у параўнанні з 2011 годам, узровень поўнага даверу насельніцтва міліцыі.

Аднак перад парламенцкімі выбарамі ўлады паводзяць сябе гэтак жа, як і са сваім суседам: наліў – значыць сябар, магу нават і прагаласаваць за цябе. Вось і ўлада ў чарговы раз абяцае беларусам той жа «пернік», што і перад прэзідэнцкімі ў 2010 годзе – сярэдняю зарплату па краіне ў 500 даляраў. Але ці зможа гэта мара стаць рэальнасцю? Абяцанне сярэдняй зарплаты ў беларускім дзяржсектары, эквівалентнай 500 далярам, было галоўнай перадвыбарнай «фішкай» Аляксандра Лукашэнкі ў 2010 годзе.

Аднак спроба ўвасобіць мару ў рэальнасць абярнулася для Беларусі эканамічным крызісам 2011 года. Рост зарплат улады спрабавалі ажыццявіць за кошт павелічэння незабяспечанай рублёвай грашовай масы. У выніку ў краіне адбылася гіперінфляцыя.

Разам з тым пры татальным пагаршэнні жыцця для простага чалавека няўхільна нарастае

цікавасць беларусаў да жыцця за мяжой. Пра гэта заяўляюць незалежныя сацыёлагі на аснове апытання грамадскай думкі, праведзенага НІСЭПІ улетку гэтага года.

Сёння 53,7% рэспандэнтаў выяўляюць жаданне папрацаваць/павучыцца за мяжой (15,1% у Нямеччыне, 11,4% у ЗША, 8,9% у Расіі, 9,8% у любой краіне, толькі 6 не ў Беларусі), а 41,4% наогул жадалі б пераехаць у іншую краіну на сталяе месца жыхарства, калі б была такая магчымасць (8,8% у Нямеччыну, 7,9% у ЗША, 6% у Расію). Нагадаем, што ў траўні мінулага года такі адказ давалі 38,5%. І гэта пры тым, што агульная колькасць насельніцтва ў Беларусі няўхільна скарачаецца. Хто ж пры такім раскладзе будзе жыць у краіне гадоў праз 10-20?

Складваецца парадаксальная сітуацыя: агульнасацыяльная і палітычная карціна ў краіне далёкая ад ідэальнай, але ні ўлада, ні народ не выяўляюць аніякіх разумных памкненняў у самы спрыяльны для гэтага час-час парламенцкіх выбараў. Ніхто не жадае пераменаў. Замест гэтага ўлада займаецца пошукам унутраных і знешніх ворагаў, а народ пасіўна ігнаруе палітычнае і сацыяльна-эканамічнае жыццё, альбо наўпрост з’яжджае з краіны, імкнучыся пабудаваць свой уласны лёс у іншай дзяржаве.

Рэдактар.

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ

Будатрадаўскі рух—пyakотка статкавага здумлення

Мяне заўжды здзіўляў стыль большыні журналістаў з тутэйшых прыўладных газет. Іхнія падобныя, як блізнякі, заезджаныя за саветамі слоўныя і ідэалагічныя штампы, здавалася б, даўно павінны былі “почіць в бозе”. Як-нікак на двары 21 стагоддзе! Але дзе там! Аднак размова не столькі пра гэта, размова пра рудымент савецкага мінуўшчыны: будатрады.

Вось і М.Кахно ў “Жыцці Прыдзвіння” распавядаючы пра гэтую анахранічную з’яву статкавага здумлення ўжывае, здавалася б, неўласціваю для падобнай тэматыкі лексіку: “высадзіліс дэсант”, “дислоцироваться”, “сформированный отряд”, “добровольцы”, “расформируется”. Ну, ды бог з імі са штампамі.

Дык вось у артыкуле аўтар распавядае пра студэнтаў Віцебскага дзяржаўнага тэхналагічнага ўніверсітэта, якія нібыта “дэсантаваліся” 12 ліпеня на Асінаўскую малочна-таварную ферму ААТ «Ліпаўцы». І далей па тэксце: “маладзёны ўключыліся ў працэсы рэканструкцыі” фермы. Але ўключыліся не проста так, дзеля гэтага трэба было заключыць трохбаковую дамову: універсітэт – гаркам БРСМ – сельгаспрадпрыемства. А дзе ў гэтай дамове студэнт? Ну, ды ладна, хай сабе ўніверсітэт–сельгаспрадпрыемства, але з якога боку тут БРСМ? Гэтыя нашчадкі камсамолу прысабечваюць усё,

да чаго яны па логіцы не мусяць мець ніякага дачынення.

Працуюць хлопцы дружна, паказчыкі вышэй планаваных. Прыязджаюць з Віцебску аўтобусам сельгаспрадпрыемства. Абед у мясцовай сталовай бясплатны, аднак пры парушэнні працоўнай дысцыпліны парушальнік павінен сілкавацца за свой рахунак, але ж ўсе дысцыплінаваныя, бо прыехалі зарабляць. Увечары студэнты вяртаюцца ў Віцебск.

Як цвердзіць аўтар, пасля сёляняня працоўнай загартуюкі студэнты ўжо зараз мяркуюць паехаць у будатрад і будучым летам. Лубачная, ідэяльная замалёўка з далёкага ад ідэаліі жыцця.

На першы погляд, здавалася б, якая патрэба чапляцца да аўтара, будатрадаўцаў, бээрсеэму? Аўтар напісаў, хлопцы зарабілі, БРСМ зрабіў справаздачу—усе задаволены, усе смяюцца.

Але будзем шчырымі: ці ўсё так вяселькава ў гэтай справе, як піша аўтар? Не ведаю, як наконт

хлопцаў з ВДТУ, але маю дакладную інфармацыю пра студэнтаў некаторых віцебскіх ШУ, якіх жывалілам цягнулі ў гэтыя будатрады, абяцаючы ў наступным годзе інтэрнаты ці іншыя даброты, альбо запэўніваючы забыць ранейшыя студэнцкія правіны. Такім чынам туды трапляюць далёка не лепшыя маладзёны і не гараджане, бо сённяшняя моладзь добра разумее—рэальныя грошы ў гэтай краіне табе ніхто не заплаціць. Таму па грошы едуць студэнты ў Расею. Дарэчы, як і ў савецкія часы, будатрады, якія працавалі ў Беларусі зараблялі ў разы меней, чым дзе-небудзь у Карэліі ці Якуціі. Сённяшнія юнакі не хочуць быць лохамі, якіх разводзяць абяцанкамі-цацанкамі. Працаваць жа за нейкі там мільён—не паважаць сябе: і не адпачнеш, і не заробіш, і час згубіш.

Другая акалічнасць—ідэалагічная. Маладым грамадзянам убываецца ў галаву эфімерная каштоўнасць студэнц-

Якаў Дрозд.

“Покліч волі” ў Інтэрнэце

Зараз наша газета стала размяшчаецца на партале <http://kamunikat.org/>, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/poklicz_voli.html, што у каталагу “Пэрыёдыка” для далейшага выкарыстання яшчэ да з’яўлення газеты на паперы.

КНИГА СКАРГАЎ

Аднаўленне маршруту лічыцца не мэтазгодным

Пасажыры скардзяцца на адмененне аўтобуса маршруту Віцебск - Кавалёва. Пра прычыны адмены паведаміў дырэктар філіяла «Аўтобусны парк №1 г. Віцебску» В. Ілюковіч.

Аналіз працы маршруту Віцебск-Кавалёва за 4 месяцы б.г. паказаў, што акупляльнасць рэйса з адпраўленнем у 13.15 па нядзелях - 30,87% (страты 9160 млн. руб.), рэйса ў 18.15 па пятніцах - 22,02% (страты 9282 млн. руб.). Неаднаразовыя даследаванні пасажыраплыні паказалі, што да н.п. Кавалёва здзяйснялі паездку да 7 пасажыраў. Улічваючы аддаленасць вёскі ад Віцебску (75 км), маленькая пасажыраплыні і нізкую акупляльнасць маршруту, і ў мэтах выканання пастанова Рады Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 30 траўня 2003г. №724 «Пра меры па ўкараненні сістэмы дзяржаўных сацыяльных стандартаў па абслугоўванні насельніцтва рэспублікі» было прынята рашэнне арганізаваць заезды ў Ковалева аўтобуса маршруту Віцебск-Шлыкі па пятніцах і нядзелях у 17.00.

Да 1 чэрвеня 2012г. аўтобус па маршруце Віцебск-Шлыкі адпраўляўся з аўтавакзала Віцебску ў 16.35. 3 арганізацыяй заезду ў населены пункт Кавалёва, і ўлічваючы звароты пасажыраў дадзенага маршруту, час адпраўлення змяніўся. Зараз аўтобус адпраўляецца ў 17.00 (расклад руху складзена з улікам дарожных умоў). 3-за нездавальняльнага стану праезнай часткі і дзеля пазбягання паломак транспартных сродкаў, на ўчастку маршруту ад Тарасенак да Шлыкоў кіроўцы не маюць магчымасці рухацца з хуткасцю больш 30 км/г. Неаднаразовыя вусныя і пісьмовыя звароты ў дарожныя службы эфектыўных вынікаў не даюць. Таму час паездкі павялічваецца.

Улічваючы вышэйпададзенае, кіраўніцтва аўтобусага парку лічыць аднаўленне працы маршруту Віцебск-Кавалёва немэтазгодным.

Ян Сведка.

АБ’ЯВА

- Каб атрымлівацьжны нумар газеты «Покліч волі» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць, то таксама патэлефануйце ў рэдакцыю.
- Рэдакцыя «Покліч волі» змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі патэлефануйце ў рэдакцыю.
- Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты «Покліч волі».
- Рэдакцыя запрашае да супрацоўніцтва неабыякавых грамадзян. Вашы навіны, паведамленні – нашая падзяка. Словам, сувенірам.

НАШЫ ЗЕМЛЯКІ

Статут пустуючага мог набыць падворак Фаменкавых у в. Трушчы, але на бацькоўскае паселішча вярнуўся сярэдні сын Генадзь. Да таго ж не проста пасяліўся тут, а завёў сваю справу – адкрыў сялянска-фермерскую гаспадарку «Загор’е-агра».

З самага дзяцінства дапамагаў ён бацьку ў гародзе: капаў, касіў, хадзіў за плугам, разам з маці на ферме ўручную з лёгкасцю выдойваў дзясятка кароў.

Пасля смерці бацькі ў гаспадарцы практычна ўсё лягло на ягоныя мужчынскія плечы. Саджаючы і прыбіраючы бульбачку сялянскі сын задаваўся пытаннем: чаму ўраджаі не акупляе выдаткі на яе гадоўлю? Адказы шукаў у адмысловай літаратуры, выпісваў даведнікі, штудзіраваў навуковыя распрацоўкі ў бібліятэках. Тады ён сур’ёзна заняўся насенняводствам. Першы пасаджаны ім гатунак бульбы «неўскі» даў хвацкі ўраджай. Гэта натхніла. Генадзь выпрабаваў на бацькоўскім гародзе больш 100 гатункаў, набываў іх у Горацкай сельгасакадэміі, Бранскай інстытуце бульбаводства, у галандскай фірме ў

Падмаскоўе.

Даследаванне захапіла Генадзя, але, бываючы наездамі ў вёсцы, асабліва ў працы не разгонішся. Зразумевшы гэта, шэсць гадоў назад ён перабраўся ў Трушчы на сталае жыхарства. Насупраць бацькоўскай сядзібы купіў старую хату і стаў пераабсталёўваць яе пад жыллё з усімі выгодамі. Узяў 39 гектараў зямлі. Для яе апрацоўкі набыў два новых трактары - МТЗ-8 і МТЗ-320, дзве бульбакапалкі, кормадрабіцель прычэпны ратарны.

У структуры пасяўных плошчаў у фермера пераважае бульба, акрамя яе адведзены ўчасткі пад моркву, буракі, капусту, кабачкі. Цэлы гектар займае трускаўка, некалькі сотак - пятрушка, кроп, кмен. Узімку ў ацяплянай цяпліцы выганяе лук на пяро, выгадоўвае расаду. Усю прадук-

цыю Фаменкаў рэалізуе ў гандлёвую сетку Віцебску. На сезонныя працы: даглядаць за пасадкамі, прыбіраць ураджай прыцягвае беспрацоўных з Задуброўя, студэнтаў. На клубнічных плантацыях з задавальненнем збіраюць ягады школьнікі. А вось мэнэджар, эканаміст і бухгалтар у «Загор’е-агра» ў адным твары - Ева Андрэеўна, жонка гаспадара. Яна ж яшчэ кветкавод і... натхніцель.

На бацькоўскім гародзе Генадзь Уладзіміравіч заклаў сад. Яблыні, грушы, вішні, алыча, маліна пакуль толькі набіраюць сілу. Але мама, Ганна Канстаўцінаўна, якой не стала год назад, паспела ўбачыць маладыя высадкі і зразумець: сын дужа стаіць на нагах, а праца прыносіць яму радасць, як і жыццё на сваёй зямлі.

Якаў Дрозд.

ЖЫВІ ЯК ГАСПАДАР

Такая неабходная праца

Пластык раскладаецца ў зямлі 100-200 гадоў, поліэтыленавыя пакеты, меркавана, – 700-1000 гадоў, калі ж умовы будуць неспрыяльнымі для раскладання, гэтага можа наогул не адбыцца. Адзіны спосаб усперагчы прыроду і здароўе людзей –адпраўляць такога роду смецце на другасную перапрацоўку.

Аднак статыстыка несучышальная – толькі 1-3% прадуктаў палімернай прамысловасці ў свеце апынаюцца на другаснай перапрацоўцы.

Ва ўсім свеце перапрацоўка адыходаў лічыцца выгоднай і карыснай справай. Некаторыя краіны (Кітай, напрыклад) закупаюць смецце для сартавання і перапрацоўкі за мяжой, а потым прапануюць на рынку кофтакі і спадніцы з учорашніх пакетаў.

У нас у краіне да эканомнага выкарыстання адыходаў пакуль яшчэ толькі набліжаюцца. Першыя крокі ў гэтым кірунку ўжо робяцца і ў нашым раёне.

ВЫРАШЫМ ПРАБЛЕМУ

КОМПЛЕКСНАЯ АПЕРАЦЫЯ «ПОБЫТ»

Па статыстыцы кожнае трэцяе правапарушэнне здзяйсняецца ў побыце. У запале гневу разгарачаныя алкаголем сваякі ператвараюцца ў заклятых ворагаў. 3 мэтай «аздараўлення» аператыўнага становішча на тэрыторыі Віцебскага раёна з 11 па 24 ліпеня праведзена адмысловая комплексная аперацыя «Побыт».

Прафілактычныя мерапрыемствы праходзілі ў тры этапы. На падрыхтоўчым быў зроблены аналіз крымінагеннай сітуацыі ў сферы сямейна-побытавых адносін, а таксама падведзены вынікі эфектыўнасці працы па ізаляцыі хранічных алкаголікаў у ЛПП, пастановкі іх на дыспансерны і прафілактычны ўлік у частковым абмежаванні ў дзеяздольнасці асобаў, якія злоўжываюць спіртнымі напоймі. У мэтах прафілактыкі правапарушэнняў супрацоўнікаў міліцыі, якія наведаль больш 30 працоўных калектываў раёна.

Праваахоўнікі ініцыявалі правядзенне мерапрыемстваў па аказанні дапамогі ў працаўладкаванні і забеспячэнні жыллём грамадзян, вызваленых з лячэбна-працоўных прафілакторыяў,

выпраўленчых устаноў.

Пад час аперацыі правярцы падвергліся асобы «групы рызыкі» і месцы іх канцэнтрацыі. Усяго падчас правядзенні СКМ з мэтай ужывання прэвентыўных мераў адзін чалавек накіраваны ў ЛПП, яшчэ пяць «сталі ў чаргу» на месца ў лячэбна-працоўную ўстанову. Па ініцыятыве РАУС у будынку Тулаўскага і Бабініцкага сельскага выканаўчага камітэту праведзены вызныя судовыя паседжанні па асуджэнні ў ЛПП.

У Дзень цвярозасці складзены 24 пратаколы за з’яўленне ў стане алкагольнага ап’янення ў грамадскіх месцах і распіванне спіртных напояў. Падчас СКМ выяўлены факты незаконнай рэалізацыі спіртových напояў, з незаконнага звароту вынята 60 літраў спіртазмяшчальнай прадукцыі.

Ян Сведка.

ЗДАРЭННІ

КРОПКА Ў ГУЧНАЙ СПРАВЕ

Кропку ў чарговай гучнай справе паставіў суд Віцебскага раёна.

Нараджэнка г.п. Шуміліна 41-гадовая Марына вырашыла наведаць свайго знаёмага, які пражывае ў в. Сцепанкава. Сустрэча не абышлася без ста грамаў. Як часта бывае, накацілі былыя крыўды, на глебе асабістых непрыязных адносінаў успыхнула сварка. Слоўная сварка перарасла ў бойку. 50-гадовы гаспадар хаты вырашыў правучыць сваю сяброўку і нанёс ёй не менш за тры удары рукамі ў вобласць галавы і іншыя часткі цела. Жанчына магла бесперашкодна пакінуць хату, але ўзялася за нож. Аголенае лязо не спыніла мужчыну. На прычыненыя цэлавыя пашкоджанні Марына адказала ўдарам...

Грамадзянка нанесла свайму знаёмаму колата-рэзнае раненне грудной клеткі злева, лязо трапіла ў левую плёчальную паражніну з пашкоджаннем узыходнай часткі аорты, сардэчнай кашулі і сэрца. Злачынства адносіцца да катэгорыі цяжкіх цэлавых пашкоджанняў небяспечных для жыцця.

Сваімі дзеяннямі жанчына здзейсніла злачынства, прадугледжанае арт. 143 Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь, па прыкметах: забойства, учыненае пры перавышэнні меж неабходнай абароны. У той вечар яна падпісала смяротны прысуд свайму знаёмаму, а праз пару месяцаў суд раёна вынес ёй прысуд – 2 гады абмежавання волі з накірункам у ІУАТ.

Ян Сведка.

ПАЛІТЫКА

Сяргей Каваленка—у ШЫЗА

12 жніўня жонцы палітвязьня Алене Каваленцы стала вядома, што 28 ліпеня — на наступны дзень пасля іхняга доўгатэрміновага спаткання— Сяргея кінулі ў ШЫЗА. Гэткім чынам, на сёння ён там знаходзіцца ўжо 12 дзён. Кінулі яго незразумела за што. Напачатку яму далі 9 дзён, а затым, ужо ў карцэры, дадалі яшчэ 7 дзён. Гэткім чынам у адзіночцы яму застаецца быць да 14 жніўня.

Сяргей скардзіцца, што там холадна і начама яму даводзіцца па некалькі разоў прачынацца і рабіць фізычныя практыкаванні, каб сагрэцца.

Алена Каваленка лічыць, што гэта подласць з боку адміністрацыі калёніі, бо Сяргей ня ў тым фізычным стане, каб заставацца ў ва ўмовах адзіночнай камэры. І замест таго, каб мець магчымасць перадаць яму лекі, яго кінулі ў карцэр. Відавочна таксама, што яны помсцяць Сяргею за тое, што той ня здраджвае сваім перакананням і прыныцапам. Яны таксама патрабуюць, каб Сяргей напісаў заяву аб прызнанні сваёй віны, ад чаго Сяргей катэгарычна адмаўляецца.

Гэткім чынам апраўдаліся ейныя дрэнныя прадчуванні, бо падчас спаткання сужонцы дамовіліся, што будучы пісач адзін аднаму лісты, але дагэтуль яна не атрымала ад яго ні лістоў, ні тэлефанаванняў.

Паводле Радыё Свабода.

КРЫМІНАЛ

Чатыры гады за парушэнне грамадскага парадку

33-гадовы віцэблянін Руслан П. памятае, як у той вечар адаткнуў і выпіў бутэльку віна. А вось тое, што адбылося далей стала прадметам судовага разбіральніцтва.

У красавіку гэтага года Руслан П.у стане моцнага ап’янення трапіў у Ноўку, дзе поруч з прадуктовай крамай учыніў сварку з мясцовымі жыхарамі. Потым займеў жадане сесці ў чужую аўтамашыну. Кіроўца і пасажыры, вядома ж, узяць яго з сабой адмовіліся. За іхнія “правіны” Руслан выцягнуў ножык і прабіў усе колы аўтамабіля. Людзі, якія апынуліся побач кінутыя ўціхамірваць дэбашыра, у адказ той стаў пагражаць сваёй халоднай зброяй.

Руслан П., раней не судзімы, прызнаны вінаватым у наўмысных дзеяннях, якія груба парушаюць грамадскі парадок, і асуджаны да 4 гадоў абмежавання волі без накіравання ў папраўчую ўстанову адкрытага тыпу (па ч. 3 арт. 339 КК РБ) з прымусовым лячэннем ад алкагалізму. Парушальнік парадку павінна пакрыць шкоду пацярпеламу боку ў памеры 987 190 рублёў.

Ян Сведка.

Адміністрацыйнае спагнанне адменена

Жыхар в. Малыя Летцы ўладзімір Н. мімаволі стаў ўдзельнікам ДТЗ у двары ўласнай хаты.

У чэрвені гэтага года дачка ўладзіміра пакінула сваю іншамарку, перааформленую на яе бацькам, на аўтастаянцы поруч з хатай. Дзяўчына, кіроўца-пачаткоўка, якая праяжджала міма, падчас паркоўкі зачэпіла гэты аўтамабіль і пашкодзіла яго.

Уладзіміра Н., як удзельніка здарэння, прызналі вінаватым у здзяйсненні адміністрацыйнага правапарушэння (ч.4 арт. 18.17 КОАП РБ) і прыцягнулі да адміністрацыйнай адказнасці за непаведамленне пра ДТЗ. Пастановай начальніка АДАІ Віцебскага РАУС яму прызначылі адміністрацыйнае спагнанне ў выглядзе штрафу ў памеры 12 базавых велічынь (1 млн. 200 тыс. рублёў).

Але ж насамрэч ўладзімір не з’яўляўся ўдзельнікам ДТЗ, паколькі не ён кіраваў аўтамабілем падчас здарэння.

Супрацоўнікі раённай пракуратуры накіравалі ў суд пратэст на пастанову пра накладанне адміністрацыйнага спагнання на ўладзіміра Н.

Высветлелася, што ўладзімір своечасова не мог паведаміць пра здарэнне, паколькі сам даведаўся пра яго толькі ўвечары і выклікаў ДАІ на наступныя суткі, - распавёў старэйшы памагаты пракурора раёна Аляксандр Філіппенко. Таму пастанова пра адміністрацыйнае спагнанне ў стаўленні да ўладзіміра Н. вынесена незаконна і падлягае адмене, а справа – спыненню.

Дзякуючы аб’ектыўнаму даследаванню акалічнасцяў справы супрацоўнікамі пракуратуры, жыхар в. Малыя Летцы пазбег несправядлівага пакарання.

Ян Сведка.

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

БЕЛАРУСЫ ХОЧУЦЬ ЖЫЦЬ ПА ЕЎРАПЕЙСКІХ СТАНДАРТАХ

У ДЭМАКРАТЫЧНЫХ КАНДЫДАТАЎ ЁСЦЬ ШАНЦЫ НА ТОЕ, КАБ ПЕРАМАГЧЫ НА БУДУЧЫХ ВЫБАРАХ І СТАЦЬ ДЭПУТАТАМІ НІЖНЯЙ ПАЛАТЫ БЕЛАРУСКАГА ПАРЛАМЕНТА. ТАКОЕ МЕРКАВАННЕ Ё ІНТЭРВ'Ю СЛУЖБЕ ІНФАРМАЦЫІ «ЕЎРАБЕЛАРУСІ» ВЫКАЗАЎ ЛІДАР РУХУ «ЗА СВАБОДУ» АЛЯКСАНДР МІЛІНКЕВІЧ.

Аляксандр Мілінкевіч падаў каля трох тысяч подпісаў грамадзян за яго вылучэнне кандыдатам у дэпутаты і неабходныя для рэгістрацыі дакументы ва Уручскую акруговую выбарчую камісію Мінска.

Ад самага працэсу зносін з патэнцыяльнымі выбаршчыкамі ў Аляксандра Мілінкевіча засталіся неадназначныя ўражанні: «Дрэнна - гэта тое, што краіна ў глыбокай дэпрэсіі, людзі незадаволеныя. Нават бабуля 89 гадоў падышла з простым пытаннем: «Сыночак, а ты за што?» Я адказаў, што я - за перамены. І яна падпісалася. Усе хочуць пераменаў. І старэйшае пакаленне, і маладыя людзі. Але краіна не верыць у магчымасць гэтых пераменаў. Вельмі шкада бо, што нашы дзеці з'язджаюць з-за таго, што ў іх тут няма перспектывы. Гэта стан ўсеагульнай няўпэўненасці, дэпрэсіі вельмі прыкметна. І для таго, каб нешта мяняць, каб праводзіць рэформы,

краіна павінна кансалідавацца, яна павінна зразумець, што ва ўсіх нас ёсць агульная мэта. Пакуль, мяркуючы па настройах людзей, я не бачу, якім чынам наша грамадства можа пайсці на неабходныя рэформы».

Сярод уражанняў ў палітыка ёсць і пазітыўныя: «Беларускае таварыства сыходзіць ад чорна-белых ацэнак сітуацыі. Раней былі выразныя дзяленні з боку ўлады на сваіх і чужых, сяброў і ворагаў, правільных і няправільных, сумленных і несумленных. Цяпер такога відавочнага дзялення няма. Многія людзі задумваюцца над тым, што калі не будзе вострых дыскусій, калі не будзе прадстаўнікоў розных сіл ва ўрадзе, у мясцовых органах улады, то давядзецца жыць у застоі. Людзі хочуць, каб плюралізм быў не толькі ў грамадстве, але і ва ўладных структурах».

У сваёй праграме Аляксандр

Мілінкевіч робіць акцэнт на неабходнасці еўрапеізацыі Беларусі. На яго думку, настроі ў грамадстве супадаюць з перавагамі еўрапейскіх мадэляў развіцця: «Калі я кажу, што я выступаю за еўрапейскі шлях развіцця, вельмі многія пытаюцца, што будзе з Расіяй? Мы адказваем, што з Расіяй трэба мець адкрытыя, добрасуседскія, празрыстыя адносіны, але не такія, якія ёсць сёння і пастаянна прыводзяць да розных эканамічных войнаў. А еўрапейскі шлях развіцця для нас - гэта ж не ўступленне ў Еўрасаюз у агляднай будучыні. Еўрапейскі шлях развіцця - гэта рух да еўрапейскіх стандартаў. Людзі гэта выдатна разумеюць і жадаюць жыць менавіта па еўрапейскіх стандартах - з еўрапейскімі заробкамі, з еўрапейскім забеспячэннем правоў чалавека, з еўрапейскімі магчымасцямі атрымання адукацыі. Людзі хочуць

менавіта гэтага».

«Я гатовы апынуцца і адзіным, і ў асяроддзі яшчэ некалькіх дэмакратычных дэпутатаў, але думаю, што ўлада да гэтага не гатовая, - адзначае Аляксандр Мілінкевіч. - Улада па-ранейшаму дэманструе, што мае намер ўсё трымаць пад поўным кантролем. Ніводнага нашага прадстаўніка (рэд. - з 52 вылучаных) не ўзялі ў склад участковых камісій, дзе і вырашаецца лёс выбараў. Таму чакаць нечага новага ад гэтых выбараў вельмі складана».

Пры гэтым лідэр Руху «За Свабоду» не спяшаецца заяўляць аб непазбежнай перамозе на маючых адбыцца выбарах: «Трэба быць да ўсёго гатовым. Пасля шматлікіх сустрэч з людзьмі я выдатна разумею, што ўлада мае вельмі нізкі рэйтынг у насельніцтва. Дастаткова якасныя даследаванні паказалі, што ва Уруччы ўлада мае падтрымку ў 17 адсоткаў. Дэмакраты маюць

некалькі больш - 20-25 працэнтаў. Але для таго, каб набраць 50 адсоткаў, трэба класна папрацаваць. Менавіта таму я казаў і кажу, што на выбары трэба ісці абавязкова. Некаторыя ў дэмакратычнай супольнасці лічаць, што як толькі аўтарытарны рэжым сыходзіць, то адразу ж фактычна ва ўладу прыходзяць дэмакраты. А гэта зусім не так. Нічога аўтаматычна адбываецца не будзе. Трэба заваёўваць сэрцы людзей, заваёўваць іх думкі. І рабіць гэта можна толькі чарнавы, пастаяннай, сур'ёзнай працай».

Гатовы Аляксандр Мілінкевіч і да сітуацыі, калі ўлады свядома пойдуць на любыя дзеянні, каб не дапусціць яго ў парламент: «У гэтым выпадку мы паспрабуем даказаць усім у гэтай акрузе і ва ўсёй Беларусі, што мы перамаглі на самай справе, але нас проста пазбавілі гэтай перамогі. Сёння шанец у мяне ёсць, і я буду працаваць толькі на перамогу».

ЧАРГОВАЯ ДЭВАЛЬВАЦЫЯ?

ДЭЖАВЮ: НАЦБАНК ЗНОЎ АБВЯРГАЕ ЧУТКІ АБ ДЭВАЛЬВАЦЫІ

ЁСЦЬ У НАЦЫЯНАЛЬНАГА БАНКА БЕЛАРУСІ СТАРАЯ ТРАДЫЦЫЯ - ПЕРАД ДЭВАЛЬВАЦЫЯЙ АБВЯРГАЦЬ ЧУТКІ АБ ПЛАНУЕМАЙ ДЭВАЛЬВАЦЫІ.

Аднаразовую дэвальвацыю нацыянальнай валюты ў Беларусі праводзілі ўжо тры разы. І кожны раз гэтай падзеі папярэднічалі заявы кіраўніцтва Нацбанка аб тым, што чуткі аб плануемай дэвальвацыі - «качка», трызненне і правакацыя.

Так, у снежні 2008 года, намеснік старшыні праўлення Нацбанка Павел Калаур заявіў газеце «Беларусы і рынак», што «пытанне аб 20%-най дэвальвацыі рубля нават не разглядаецца». Але ўжо 1 студзеня 2009 года стала вядома, што беларуская валюта абвалілася на тыя самыя 20% ...

Перад леташняй травеньскай дэвальвацыяй, кіраўнік Нацбанка Пётр Пракаповіч, таксама заяўляў, што чуткі аб дэвальвацыі з'яўляюцца правакацыяй.

«Перыядычна ўкідваюцца інфармацыя пра тое, што будзе дэвальвацыя, і гэта адбываецца ці ледзь не кожны дзень. Менавіта такім чынам і з'яўляюцца неабгрунтаваныя чуткі аб абсячэння нацыянальнай валюты» - казаў Пракаповіч у сакавіку 2011.

«Дэвальвацыі нават у 5% у нас ніколі не будзе» - кляўся тагачасны кіраўнік Нацбанка. «У нас дастаткова вопыту, які мы назапасілі за 15 гадоў, і гэты вопыт кажа пра тое, што гэта дрэннае рашэнне для

беларусаў. Раз дрэннае рашэнне, мы яго выконваць не будзем» - заяўляў Пётр Пятровіч.

Аднак, ужо 23 мая 2011 года пастановай праўлення Нацбанка курс беларускага рубля быў дэвальваваны на 56% Праз некалькі месяцаў намеснік старшыні Нацбанка Тарас Надольны заяўляў, што «курс у 5000 рублёў матэматычна вывераны і апраўданы эканамічна».

«Я мяркую, што па выніках тыдня, можа быць, паўтары, калі сыдзе спекулятыўны настрой у шэрагу суб'ектаў гаспадарання, курс будзе імкнуцца да адзнакі, разлічанай і пацверджанай пэўнымі матэматычным разлікамі», - заяўляў Надольны ў верасні 2011.

Але ўжо 20 кастрычніка, у выніку аб'яднання двух сесій валютных таргоў афіцыйны рубель абсяцэнніўся яшчэ на 52% і курс даляра дасягнуў 8680 рублёў.

Нагадаем, што сёння Нацбанк абвясціў трызненнем і правакацыяй апублікаваную «Беларускім партызанам» інфармацыю аб плануемай у агляднай будучыні чарговай дэвальвацыі беларускага рубля.

Такія абваржэнні ад Нацбанка палохаюць яшчэ больш, чым сама інфармацыя аб плануемай дэвальвацыі.

«Беларускі партызан».

ПАЛАТАЧНАЯ КАМПАНІЯ

ХТО І ЯК БУДЗЕ ЛІЧЫЦЬ ГАЛАСЫ НА ПАРЛАМЕНЦКІХ ВЫБАРАХ?

У МНОГІХ ЎЧАСТКОВЫХ ВЫБАРЧЫХ КАМІСІЯХ, ЯКІЯ БУДУЦЬ ЛІЧЫЦЬ ГАЛАСЫ НА ВОСЕНЬСКІХ ВЫБАРАХ У ПАРЛАМЕНТ, ЗНОЎ НЕ ЗНАЙШЛОСЯ МЕСЦА АПАНАМЕНТАМ УЛАДЫ. З 68.900 ЧАЛАВЕК, ЯКІЯ ЎВАЙШЛІ Ў СКЛАД НАЗВАНЫХ КАМІСІЙ, УСЯГО 61 ПРАДСТАЎНІК АПАЗІЦЫЙНЫХ ПАРТЫЙ. ЧАМУ ЎЛАДЫ НЕ ПУСКАЮЦЬ АПАЗІЦЫЯНЕРАЎ ВА ЎЧАСТКОВЫЯ КАМІСІІ?

Па словах намесніка старшыні Руху «За Свабоду» Юрася Губарэвіча, участковыя камісіі з'яўляюцца асноўным інструментам фальсіфікацыі любых выбараў у Беларусі.

- Ад таго, якія лічбы выдае старшыня камісіі, залежаць агульныя вынікі. На жаль, галасы ў нас не лічаць, і практыка мінулых гадоў паказвае, што дастаткова толькі ўдзелу двух членаў камісіі - старшыні і сакратара, каб фальсіфікаваць вынікі і ўнесці любыя лічбы ў пратакол, - канстатуе палітык. - Мы аналізавалі склад камісій у розных рэгіёнах Беларусі на працягу апошніх чатырох выбарчых кампаній. Як правіла, ва ўчастковыя камісіі ўваходзяць адны і тыя ж людзі, прадстаўнікі адных і тых жа працоўных калектываў. Яны прайшлі поўную селекцыю, падбіраліся гадамі. Кожны з іх, верагодна, даказаў сваю лаяльнасць уладзе. А калі ў камісію трапляе прадстаўнік апазіцыі, ён пачынае задаваць нязручныя пытанні, пачынае сачыць за працэсам і выносіць усю гэтую кухню фальсіфікацый на публічнае грамадскае абмеркаванне. Натуральна, ён перашкаджае ў атрымання патрэбных вынікаў выбараў.

Юрась Губарэвіч упэўнены, што цяперашнія парламенцкія выбары не будуць адрознівацца ў лепшы бок ад папярэдніх выбарчых кампаній.

- Улада хоча захаваць гэты механізм, які дазваляе кантраляваць выбары. Бо, калі дапусціць у камісіі прадстаўнікоў апазіцыі, то ўся сістэма пачне развальвацца, - лічыць адзін з лідараў Руху «За Сва-

боду».

Палітолаг Аляксандр Класкоўскі звязвае вынікі фарміравання нізавых камісій з чарговым абвастраннем адносінаў з Еўрасаюзам.

- Логіка ўлады такая: усё роўна па выніках гэтых выбараў добрай ацэнкі не будзе, так чого мы будзі старацца, рабіць шырокія жэсты. Я думаю, таму і было вырашана фільтраваць больш жорстка, чым гэта было падчас ранейшых кампаній, - адзначае аналітык. - У адной з гутарак у кулуарах Мінскага форуму ў 2010 годзе я спытаў кіраўніка прэзідэнцкай адміністрацыі Уладзіміра Макея, чаму не ўключыць апазіцыю ў склад камісій? Бо ўсё роўна іх нязначная колькасць, і ў аніводной з камісій яны не будуць мець перавагі, не паўплываюць на рашэнні. Але выразнага адказу я тады не атрымаў. Маё асабістае ўражанне, улада перастрахоўваецца і не хоча стрэсаў, апублікавання нейкіх непрыемных фактаў. Таму што калі ў камісію трапляе хоць адзін прынцыповы апазіцыянер, уся ціша, роўнядзь і божая мілата парушаецца. А калі камісія складаецца з сваіх людзей, можна быць упэўненымі, што будзе патрэбны канчатковы вынік.

Палітолаг падкрэслівае, што адсутнасць у складзе камісій апазіцыянераў ўзмацняе падазрэнні ў несумленнасці выбараў.

- Кіраўнік Цэнтрвыбаркама Лідзія Ярмошына пастаянна паўтарае, што ў камісіі трапляюць апазіцыянеры-скандалісты, якія псуець нервы і ледзь не паралізуюць

працу. Таму, маўляў, іх не хочуць ўключыць у склад камісій. Але, калі ёсць парушэнні, спробы цягнуць, то, натуральна, прадстаўнік апазіцыі будзе даводзіць да агульнага ведама такія факты. Гэты чалавек не можа навязаць сваю пастанову камісіі, ён проста глядзіць, бачыць, фіксуе і агалошвае. А ў трактоўцы ўладаў гэта дэструктыўная дзейнасць. Атрымліваецца, што за сваю прынцыповасць апазіцыя жа і пакутуе. Улада ж абцяжарвае падазрэнні, што ёсць нешта хаваць, - лічыць Аляксандр Класкоўскі.

Па словах палітолага, улада з аднаго боку зацікаўлена ў легітымацыі выбараў, але ў той самы час ужо на стадыі фармавання камісій дае падставу сумнявацца ў справядлівасці электаральнай кампаніі.

- Уладзе і хочацца, і колецца. Вядома, быць ізгоймі непрыймна. Беларускае кіраўніцтва таксама хацела б, каб пускалі ў Еўропу, каб можна было ездзіць з візітамі, каб руку паціскалі, каб, урэшце рэшт, можна было трапіць на Алімпіяду, пакатацца на горных лыжах. Але калі на адной шалі вагаў нейкія патэнцыйныя бонусы, а на іншай - пытанне трынаццаці ўладаў, то перавешвае другая чара, - падкрэслівае эксперт у інтэрв'ю «Заўтра тваёй краіны». - Хоць місіі БДПЧ АБСЕ запрашаюцца ў краіну, нягледзячы на тое, што кожны раз ляцяць камяні іх агарод. Гэта нейкі элемент гульні ў дэмакратыю. Але ў выніку перавешвае жаданне ўсё трымаць пад кантралем і правесці па звыклым жорсткім сцэнары.

Прэс-служба Руху «За свабоду!»

ЕЎРАПЕЙСКІЯ СТАСУНКІ

У МЗС ЛІТВЫ ВЫКЛІКАЛІ ПАСЛА БЕЛАРУСІ

14 жніўня ў Міністэрства замежных спраў Літвы быў выкліканы пасол Беларусі Уладзімір Дразын, якому прадставілі пазіцыю ЕС у сувязі з рашэннем Аляксандра Лукашэнка адмовіць у падаўжэнні акрэдытацыі пасла Швецыі і скасаваць дыпламатычны статус

іншых супрацоўнікаў амбасады.

Як паведамляе МЗС Літвы, Дразына інфармаваў, што пры пераглядзе далейшай палітыкі ЕС у дачыненні да Беларусі будуць улічаныя і дзеянні адносна шведскіх дыпламатаў і тэндэнцыі ўнутранай палітыкі Беларусі — лёс палітвязняў,

ход будучых парламенцкіх выбараў і становішча грамадзянскай супольнасці. У святле апошніх падзей ЕС мае намер абмяркоўваць далейшае абмежаванне палітычных кантактаў з Беларуссю.

Прадстаўнікі МЗС адзначылі, што Літва, як і ўвесь ЕС,

зацікаўлена ў захаванні нармальнага дыпламатычных адносін з Беларуссю і ўмацаванні супрацоўніцтва ў рамках праграмы Усходняга партнёрства, аднак нармалізацыя адносін залежыць ад далейшых дзеянняў Мінска.

САЦЫЯЛЬНАЯ ПРАБЛЕМА

ЧАМУ БЮДЖЭТНІКАМ НЕ ПАДНЯЛІ ЗАРПЛАТУ?

ПЛАНАВАНАГА ПАВЫШЭННЯ ТАРЫФНАЙ СТАЎКІ ПЕРШАГА РАЗРАДУ З ПРЫХОДАМ ЖНІЎНЯ НЕ АДБЫЛОСЯ. БОЛЬШ ЗА ТОЕ, АДКРЫТЫМ ЗАСТАЕЦЦА ПЫТАННЕ, ЦІ ПАДНІМУЦЬ ЗАРПЛАТЫ ЁЎ ВЕРАСНІ.

Як вядома, Аляксандр Лукашэнка даручаў павысіць тарыфную стаўку першага разраду, і адпаведна, зарплату бюджэтнікам, 1 жніўня і ў кастрычніку. Аднак, як адзначыў 25 ліпеня намеснік міністра фінансаў Максім Ермаловіч, «калі абдудзецца чарговае павышэнне тарыфнай стаўкі першага разраду, у жніўні або пазней, будзе будзе прынята рашэнне аб тактыцы паводзінаў у частцы павышэння тарыфнай стаўкі першага разраду. Магчыма, пакуль неабходнасці павышаць заработную плату і не будзе».

Пры гэтым ён дадаў, што калі магчымасці бюджэту дазваляць, можна будзе зрабіць «некалькі больш высокае, чым узровень інфляцыі, павышэнне тарыфнай стаўкі першага разраду». Намеснік міністра таксама нагадаў пра абавязальніцтва Беларусі перад крэдыторам - Антыкрызісным фондам ЕўрАзЭС, у тым ліку па зарплате. «У нас доля зароботнай платы ў агульных выдатках бюджэту павінна заставацца на ўзроўні 2011 года», - сказаў намеснік міністра.

Можна было б выказаць здагадку, што рашэнне аб павышэнні стаўкі першага разраду з 1 жніўня будзе прынята ў бліжэйшыя дні заднім лікам. Так, напрыклад, ад-

былося з апошнім павышэннем: 1 мая 2012 года тарыфная стаўка першага разраду павысілася на 5% (з 200.000 да 210 тысяч рублёў), але адпаведная пастанова Саўміна было падпісана 4 траўня.

Аднак на нарадзе па пытанню ўдасканалення дзейнасці органаў пракуратуры 3 жніўня Аляксандр Лукашэнка паведаміў, што ў Беларусі плануецца павысіць заробак работнікаў бюджэтнай сферы і ваенных з 1 верасня.

«Што тычыцца грашовага забеспячэння, мы ўвесь час рухаемся ў гэтым кірунку. З 1 верасня яшчэ ажыццявім зрух для вайскоўцаў і работнікаў бюджэтнай сферы. Але толькі ў залежнасці ад наяўнасці рэсурсаў. Друкаваць грошы нельга», - заявіў Лукашэнка.

У цэлым плануецца, што з 1 верасня сярэдняя зароботная плата па краіне ў бюджэтнай сферы складзе 3,2 млн. рублёў.

У студзені-чэрвені сярэднямесячная налічаная зарплата складала 3 млн. 262,6 тыс. рублёў (393 далараў), у тым ліку ў чэрвені - 3 млн. 752,1 тыс. (452).

І ўсё ж, чаму не павялічылі тарыфную стаўку першага разраду з 1 жніўня?

Эканаміст Аляксандр Сінкевіч звярнуў увагу на тое, што за апошнія дзесяцігоддзе і нават больш

у Беларусі ўпершыню не падвысілі заробак перадавыбарамі. Ён лічыць, што ў які адбыўся адбілася супярэчнасць паміж ліберальным крылом ўрада, якое схільна праводзіць жорсткую крэдытна-грашовую палітыку, і тымі, хто працягвае палітыку мінулых гадоў. Як лічыць суразмоўца Naviny.by, прыхільнікі нярынкавага курсу губляюць свае пазіцыі.

«Можна сказаць, што было прынята палавіністае рашэнне - памер пенсій павялічылі, а заробкі пакінулі на тым жа ўзроўні. Ва ўладаў няма ўпэўненасці, як мне здаецца, што праз месяц-два не даведзецца праводзіць нейкія экстранныя мерапрыемствы ў сферы крэдытна-грашовай палітыкі, - кажа Аляксандр Сінкевіч. - Увосень можна чакаць 1. Непрыемнасцяў для Беларусі ад уступлення Расіі ў СГА, не выключаны таксама перагляд энергетычных пагадненняў РФ і Беларусі. У чыноўнікаў ёсць асцярогі, што на эканоміку Беларусі можа аказаць негатывы ўплыў і еўрапейскі крызіс».

Дырэктар Даследчага цэнтра ІПМ Аляксандр Чубрык выказаў надзею, што факт стрымлівання росту зароботнай платы сведчыць «аб ўсведамленні ўрадам негатывных наступстваў неабгрунтаванага павелічэння даходаў насельніцтва».

Алена Спасюк.

ПЛЮШАВЫ ДЭСАНТ

ШВЕДСКАЕ МЗС АБВЯРГАЕ ЛУКАШЭНКУ

МІНІСТЭРСТВА ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ ШВЕЦЫІ ФАКТЫЧНА АБВЯРГАЕ ЛЮБОЕ СВАЁ ДАЧЫНЕННЕ ДА АКЦЫІ З «ДЭСАНТАМ» НА БЕЛАРУСЬ ПЛЮШАВЫХ ЦАЦАК.

Уадказ на пытанне БелаПАН кіраўнік прэс-службы замежнапалітычнага ведамства краіны Андэрс Ёрле заявіў:

«Пасля кантактаў з нашым пасольствам у Мінску магу адназначна сцвярджаць, што ні пасольства, ні МЗС Швецыі не ўдзельнічалі ні ў падрыхтоўцы, ні ў ажыццяўленні палёта са шведскімі грамадзянамі і плюшавымі мішкамі на тэрыторыю Беларусі».

9 жніўня Аляксандр Лукашэнка абвінаваціў шведскую амбасаду ва

ўдзеце ў падрыхтоўцы палёту: «Калі мы пачалі расследаваць (пасол хай не круціцца, што ён дэмакратыю ў нас абараняе), тыя, хто прыязджалі і рыхтавалі парушэнне дзяржаўнай мяжы, працавалі разам з пасольствам. У нас ёсць гэтакі доказы. Следчыя іх прадставілі». «Таму мы яшчэ раз-бярэмся, якую ролю адыграла любое шведскае пасольства ў гэтым інцыдэнце», — сказаў ён.

БелаПАН.

СПАРТЫЎНЫ РАКУРС

АЛІМПІЯДА ЁЎ ЛОНДАНЕ СТАЛА ГОРШАЙ ЁЎ СУВЕРЭННАЙ ГІСТОРЫІ БЕЛАРУСІ

Чамусьці здаецца, што кіруючыя прадстаўнікі афіцыйнай беларускай дэлегацыі на Алімпіядзе ў Лондане, нягледзячы на завяршэнне Гульняў, аддалі перавагу б на некаторы час затрымацца ў брытанскай сталіцы, а не вяртацца ў Менск - што называецца, пераседзец бур, пакуль яна не сціхне.

Бо па выніках выступлення нашай зборнай у Лондане чыноўнікам Міністэрства спорту і Нацыянальнага алімпійскага камітэта трэба будзе, мяркуючы па ўсім, вельмі сур'ёзная размова з кіраўніком дзяржавы.

На Алімпіядзе ў Лондане беларусы заваявалі 12 медалёў: 2 залатыя, 5 сярэбраных і 5 бронзавых. Шмат гэта ці мала для такой краіны як Беларусь? На гэты конт існуюць розныя пункты гледжання. Аднак факт застаецца фактам - цяперашнія Гульні сталі горшымі ў суверэннай гісторыі нашай дзяржавы.

Так, на Алімпіядзе 1996 года ў Атланце беларускія спартсмены заваявалі 15 медалёў (1 залаты, 6 сярэбраных, 8 бронзавых), на Алімпіядзе-2000 у Сіднеі - 17 (3, 3, 11), на Алімпіядзе-2004 у Афінах - 14 (2, 5, 7), на Алімпіядзе-2008 у Пекіне - 19 (4, 5, 10).

Магчыма, цяперашні вынік (які, будзем аб'ектыўны, не настолькі ўжо горш папярэдніх) і «пракаціў» б, калі б не разрэкламаваная задача 25 медалёў, пастаўленая не кім-небудзь, а самім прэзідэнтам. На фоне заяўленых 25 узнагарод, 5 з якіх павінны былі быць залатымі, 12 медалёў (дзве з якіх залатыя) і сапраўды выглядаюць несалідна.

9 жніўня Аляксандр Лукашэнка, які, нагадаем, з'яўляецца і прэзідэнтам НАК, выказаў незадаволенасць выступам беларусаў на Гульнях: «Мы разам з расейцамі пакуль правальваем Алімпіяду. Яны, вядома, шмат медалёў заваявалі, але не столькі, колькі павінны былі.

І мы таксама «. На думку Лукашэнкі, у беларускім спорце хапае праблем і недастаткова выкарыстоўваецца існуючы патэнцыял, ёсць прэтэнзіі і да трэнераў, і да спартсменаў, і да арганізатараў. «У нас ёсць і аб'екты, ёсць і магчымасць, і сродкі вылучаючы, але ў грэблі, цяжкай атлетыцы, спартыўнай гімнастыцы - мы ўжо страцілі гэтыя пазіцыі. Але ж база добрая, трэнеры ёсць, чаму не працуем?» - адзначыў прэзідэнт.

Увогуле, мяркуючы па інтанацыях кіраўніка НАК, разбор палётаў трэба будзе дэталёва і грунтоўна, а для кагосьці, верагодна, ён можа стаць і фатальным.

Тут можна правесці пэўныя аналогіі з вясновым выступленнем беларускай зборнай на чэмпіянаце свету па хакеі. Гэты від спорту даўно стаіць асабняком у нашай краіне і знаходзіцца пад асаблівым, пільнай увагай прэзідэнта. Нагадаем, перад нашымі хакеістамі стаяла задача траплення ў васьмёрку, а беларусы занялі толькі 14-е выніковае месца. Пры гэтым з-за гэтак слабага выніку наша каманда апусцілася на 13-ю пазіцыю ў сусветным рэйтынгу і страціла шанцы прыняць дома алімпійскі кваліфікацыйны турнір. У выніку, старшыня федэрацыі хакея Яўген Ворсін падаў у адстаўку, а памочнік прэзідэнта па пытаннях фізічнай культуры, спорту і развіцця турызму Ігар Заічкоў ініцыяваў зняццэ з пасады генеральнага мэнэджара зборнай Уладзіміра Сафонава.

Цікава, што выбары новага кіраўніка ФХРБ, раней намечаныя на сярэдзіну ліпеня, былі перанесеныя на «пасля заканчэння Алімпійскіх гульняў-2012 у Лондане». Цяпер жа, магчыма, выбіраць новага старшыні ФХРБ будзе ўжо новае кіраўніцтва спартыўнай галіны ...

Аляксандр Ванковіч, БЕЛАПАН.

МІЖНАРОДНАЕ НАЗІРАННЕ

ЦІ ЗМОЖА ЛУКАШЭНКА ДЫКТАВАЦЬ СВАЕ ЁМОВЫ АБСЭ?

НА СУСТРЭЧЫ З МІНІСТРАМ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ РАСІІ АЛЯКСАНДР ЛУКАШЭНКА ПАДВЕРГНУЎ ПАРЛАМЕНЦКУЮ АСАМБЛЕЮ АБСЕ КРЫТЫЦЫ ЗА ПРЫЗНАЧЭННЕ МАТЭА МЕКАЧЧІ КІРАЎНІКОМ МІСІІ НАЗІРАЛЬНІКАЎ ЗА МАЮЧЫМІ АДБЫЦЦА ВЫБАРАМІ ЁЎ БЕЛАРУСІ. ЧЫМ НЕ ДАГАДЗІЎ БЕЛАРУСКАМУ ПРЭЗІДЭНТУ КІРАЎНІК НАЗІРАЛЬНІКАЎ АБСЕ, ВЫСВЯТЛЯЕ «ЗАЎТРА ТВАЁЙ КРАІНЫ».

«Думаю, што маглі б знайсці больш дасведчанага чалавека ў частцы Беларусі і сітуацыі ў Рэспубліцы Беларусь. Мы ўважліва зараз вывучаем усе гэтыя пазіцыі і, вядома ж, будзем адпаведным чынам рэагаваць», - заявіў Лукашэнка на сустрэчы з Сяргеем Лаўровым.

Сябра рады праваабарончага цэнтра «Вясна» Таццяна Равяка не выключае, што абурэнне беларускага кіраўніка выклікаў сам факт таго, што Матэа Мекаччч займае пасаду старшыні камітэта па правах чалавека ПА АБСЕ.

- Выбарчы працэс будзе ацэньвацца ў тым ліку і з пункту гледжання сітуацыі з правамі чалавека. А сло-

вазлучэнне «правы чалавека» дзейнічае на кіраўніцтва Беларусі, як чырвоная ануча на быка. Гэта адна з прычын такой негатывнай рэакцыі, - лічыць Таццяна Равяка.

На думку палітолага Валерыя Карбалевіча, адчуваючы падтрымку Расіі і іншых дзяржаў СНД, беларускае кіраўніцтва спрабуе навязаць Захаду сваю волю.

- У АБСЕ ўваходзяць усе постсавецкія дзяржавы. Расея і Беларусь ужо не першы год спрабуюць змяніць палітыку гэтай арганізацыі, узмацніць свае пазіцыі, навязаць сваю парадак дня, - адзначае аналітык.

Расійскія дыпламаты не раз заяўлялі: гэта няправільна,

калі АБСЕ на першае месца ставіць правы чалавека.

- Масква лічыць, што АБСЕ павінна займацца, перш за ўсё, бяспекай і эканомікай. Вакол гэтага ідзе даўні канфлікт, - нагадвае Валерыя Карбалевіч.

На думку палітолага, афіцыйны Мінск хацеў бы бачыць кіраўніком місіі назіральнікаў прадстаўніка постсавецкіх дзяржаў: пажадана расіяніна, ці казаха, або узбека, а ў ідэале - туркменаў.

- Так што тут справа не ў персаналіях, а ў тым, што Лукашэнка хацеў бы навязаць свае ўмовы АБСЕ, - рэзюмее эксперт.

Генадзь Косараў, «Заўтра тваёй краіны».

Заснавальнік і рэдактар:
Салодкі Сяргей
Аляксандравіч

Адрас рэдакцыі: г.Віцебск,
3-я Мопраўская, д. 14,
тэл. 26-42-02, маб. +375299410197.
Газета выдаецца з траўня 2003 г.

Падпісана да друку 16.08.2012 у 17.10.
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры падтрымцы аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабрахвотнікамі.